

DELAVSKA POLITIKA

GLASILO SOCIALISTIČNE STRANKE JUGOSLAVIJE.

Izhaja vsako sredo in soboto.

Uredništvo je v Mariboru,
Ruška cesta 5, poštni predal 22.

Kopirski se ne vračajo. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo.

Uprava: Maribor, Ruška c. 5, poštni predal 22.
Ljubljana VII., Zadrugi dom.

Ček. račun: 14.335. Reklamacije se ne frankirajo.

Naročnina za državo SHS znaša mesečno 10 Din, za ino-
zemstvo mesečno 15 Din.Malih oglasov, ki služijo v posredovalne in socialne namene
delavstva ter nameščencev, stane vsaka beseda 50 para. De-
belo tiskana beseda stane 1—Din. Malih oglasov trgovskega
značaja, stane beseda 1—Din. V oglasnem delu stane po-
sitna enostolpna vrsta 2/25 D. Pri večjem številu objav popust.

Št. 55.

Sobota 9. julija 1927.

Leto II.

Andrej Brumen.

Izgubili smo vernega in odličnega sodruha, Andreja Brumna, socialističnega župana delavske Črne, najboljšega našega zastopnika v zavedni Meziški dolini.

Padel je pod bodalom človeka, ki ga je beograjski neznan režim eksponiral na našo mejo, tu vzdrževal, tu štivil — vzlic temu, da se je celo na kompetentnih slovenskih mestih zahtevalo njegovo odstranitev.

Tragičen prizor se je odigral tako Društvo »Sokol« v Črni je priredilo minulo nedeljo, dne 3. julija, na Otičevem vrtu veselico. Te veselice se je zvečer udeležil kot župan črnske občine sohr. Brumen in medtem, ko so doneli od vseh strani »Živijo«-klici, se mu je približal podivjani čuvar granice, finančar Kojić in zavpil tudi on »Živijo župan Brumen!« ter istočasno porinil nesrečni žrtvi mrzlo jeklo v trebuh!

Aplavz je sicer topot izostal, a vendar se je naša propalica v osebi nekega uradniškega uradnika iz Mezičice, ki je tudi to zločinsko dejanje odobraval z vzklikom: »Prav je tako, naj teče črnska kri, Srbi so že pravi ptiči!« Vsa javnost bo priznala, da je k temu težko pisati komentarja. Po dvodnevni strašni mukah je izdihnil mož v cvetu svojega življenja, mož, katerega smo vsi ljubili in ki so ga spoštovali celo njegovi politični nasprotniki!

Ostala je mlada vdova s tremi nedolžnimi otroci, ki še danes ne morejo pojmiti, koga so za vedno izgubili!

Da se bo prav razumelo to grozno dejanje, še sledeče:

Omenjeni morilec je nečak znanega srbskega ministra Kojića. Onašanje tega človeka, ki ga je Beograd eksponiral na našo mejo kot varnega čuvarja javnega reda in beograjskega režima, je pa bilo ves čas tako, da so celo njemu predpostavljali činitelji zahtevali ponovno njegovo odstranitev, ker je s svojim divjim obnašanjem povročil nemire in nesreče, straljal na meji na ljudi itd. Sploh je bilo

očitno, da je mož nenormalen. Beograd je pa njegovo premestitev dosledno odklanjal. Jasno je, da je stal za njim Beograd, da je stal za njim minister in najbrže tudi »partija«. Beograd je odklonil njegovo premestitev z motivacijo, da so abnormalni slovenski funkcionarji in ne srbski. Kojić se je pač čutil sigurnega, čeprav je že bil enkrat v norišnici in je zato toliko bolj divjal, dokler ni pokazal svoje junaštvo s tem, da se je približal s prijaznim licem nič hudega slutecemu socialističnemu županu in ga z bajonetom umoril.

Vsaka druga vlada bi bila takega človeka že zdavnaj odpoklicala — ne upala bi se z njim niti v arnavtske gore — toda on je bil Srb in za seboj je imel uplivne beograjske osebe, pa je morala teči kri našega sodruha, da se je javnosti razgrnilo še enkrat grozno početje in pojmovanje nekaterih od beograjskega režima, očitno iz plemenskih razlogov favoriziranih in protežiranih ljudi. Kajti, že nekoliko takih in podobnih ljudi nam je Beograd poslal v Slovenijo in to morejo potrditi vsi, tujci in domačini, ki so imeli s temi obmejnimi organi posla.

Moral je pasti naš dragi sodrug, ki ni imel zaradi svojega korektnega in umnega javnega dela sploh sovražnikov, da se je še enkrat pokazalo javnosti, kakšnim ljudem smo češče v Sloveniji izročeni.

Kako je bil sodrug Brumen priljubljen v vsej Meziški dolini, je pričal njegov pogreb. Ogromni, impozantni sprevod, vsesplošno obžalovanje, jok. Na tisoče in tisoče ljudstva; nepozabni prizor!

Ob odprtem grobu se je poslovil od njega v imenu vsega slovenskega delavstva sodrug Petejan, v imenu občanov pa občinski tajnik.

Žena je plakala in otroci so plakali in sambogvedli, čemu je bilo treba še te naše žrtve, čemu je bilo treba planiti po socialistu, ki je izpovedoval svoje prepričanje, ki je pa korektno rešpektiral tudi prepričanje drugih.

Za to žrtev so nam odgovorni tisti, ki so morilca štivil — bolj kot morilec sam.

Poslavljamo se od nepozabnega sodruha z zaobljubo, da bomo kakor on vneto delali za socializem! Slava!

Klerikalna avtonomija, socialistična samouprava; klerikalna samouprava, socialistično izdajstvo.

Marsikomu je še dobro v spominu srdita borba SLS proti socialistom, ki so se v parlamentu in doma ves čas borili za najširšo samoupravo. Takrat so naš klerikalci na shodih in v svojem časopisju besno napadali, češ, da nismo za klerikalno avtonomijo, marveč da hočemo samoupravo, ker tako hoče srbska oligarhija, kratkomalo v naši nepopustljivi borbi za najširšo ljudsko samoupravo so hoteli videti dokaz naše uslužnosti režimu. Pojem samouprave, so trdili, je istoveten s pojmom centralizma in marsikdo je takrat nasedel tej nečedni gonji.

No, in danes?

Danes klerikalna stranka ponosno izjavlja, da je za samoupravo in v svojem proglasu na ljubljanske volilce proslavlja samoupravo kot temeljno svojo misel!

Kaj naj rečemo, kako naj sodimo in obsodimo tako jezuitično nemo-
ralno politično početje?

Sedem let smo bili socialisti prodanci režima, izdajalci slovenskega naroda, ker smo se tepili za ljudsko samoupravo in nismo verjeli klerikalni avtonomistični gonji. Sedaj se pa klerikalci sami prištevajo k najvnetejšim epilogom samouprave in je s tem stvar v redu — socialisti smo pa najbrže še vedno izdajalci, prodanci itd.

Pribiti pa moramo tudi, da so današnje samoupravne skupščine, v koliko jih imamo, delo socialistov, kajti tudi najbolj zakrknjen klerikalec bo moral priznati, da je bilo socialistično delo, uspeh tedanje socialistične parlamentarne frakcije, ako so prišle samouprave v Vidovdanko u-

slavo. To je resnica. Klerikalci so si pa te samouprave osvojili; sedaj sede v njih in vodijo isto politiko s samoupravo doma, kakor srbska oligarhija na vladi v Beogradu. S tem so pa tudi dokazali, kako smo imeli socialisti prav, ko nismo verovali v klerikalno avtonomijo, ko smo trdili, da je taka avtonomija humbug, strankarska špekulacija, ki naj služi klerikalcem, da popolnoma podvržejo

sebi ves slovenski narod, da so v tem povsem enaki srbskim centralistom, da ni med njimi razlike.

Slovesna izjava SLS v svojem volilnem proglasu, da je za samoupravo, potem, ko je nosilce samouprave, socialiste, sedem let blatila in napadala, priča samo, da je SLS za boja in za vraga, kakor ji strankarsko bolj konvenira, kakor prilike kažejo.

Apel delavstva za skupni nastop pri volitvah.

Kranjska gora, 4. julija.

Čuje se, da nameravajo iti marksistične skupine ločeno v parlamentarne volitve. To bratomorno delo, delavstvo Kranjske gore najodločnejše obsoja. In sicer vsled tega, ker če gre delavstvo skupno, imamo za sabo močno maso kmetijskega proletarijata, kateri se, to moramo z veseljem konstatirati, vedno bolj uživlja v naš pokret. To kmetijsko ljudstvo so nam do zadnjega odtujevale meščanske stranke, čas, kaj vam bodo dali socialisti, ko se še sami med sabo koljejo in tepejo? Edino s skupnim nastopom nam bo mogoče pridobiti zaupanje delavstva, posebno kmetijskega. Če pa gremo ločeno v boj, izgubimo še one s težkim trudom pridobljene simpatije delavstva. To delavstvo vidi svojo rešitev le v skupnem nastopu proletariata napram kapitalu. V slučaju pa, da pride do ločenega nastopa, pa se odrekamo vsa-

kemu delu v prid te ali one skupine. Ker vemo, da bomo doživeli v tem slučaju, posebno na deželi, blamažo. Edino korist od našega medsebojnega boja bi imele meščanske stranke, ker bi potegnile nase omahljivce. Veliko zavednega delavstva pa bi se volitev sploh ne udeležilo. Mi ne pričakujemo svoje rešitve od parlamenta. Pač pa čutimo močno potrebo, da pošljemo v njega kolikor mogoče veliko naših ljudi. Če dobimo s tem vsaj kontrolo nad delom v njem in se nam da možnost, da izpregovorimo potem parlamenta glasno, da nas bo slišal ves delovni svet, bo že to nekaj. Naš uspeh vidimo le v enotnem nastopu. Apeliramo na vse tri skupine: na SSJ, skupino »Enotnost« in Bernotovo skupino, da delajo za tem, da pride do skupnega nastopa.

V imenu delavstva Kranjske gore,
Ivan Avih.

Kako sodi čehoslovaški duhovnik o socialističnem gibanju.

Čehoslovaški župnik Reichenberger, vodja katoliške ljudske zveze in zaupnik nemških krščanskih socialcev, je v katoliškem glasilu »Der Deutschen Presse« povedal, kako misli o proslavi 1. maja. To njegovo mnenje je pa naletelo na različno priznanje, kar je napotilo župnika, da je napisal še drugi članek o istem vprašanju. Zaradi tega novega članka so se morali v klerikalnih vrstah dolgo ruvati, kajti članek je bil priobčen precej kasneje in s previdno pripombo uredništva. To je pač razumljivo, če čitamo v članku sledeče: »Jaz smatram za krščansko dolžnost ponovno povdarjati. Vsak človek ima pravico do dostojnega življenja t. j. za delo poštena plača, zdravo stanovanje in zadostni dopust. In če je ravno socializem, ki to vedno zahteva, je vendar ta zahteva krščanska. Mi moramo, po mojem mnenju, potegniti črto med kapitalizmom in krščanstvom in sicer zelo ostro črto. Zdi se mi to važnejše, kakor pa povdarjati, da si krščanstvo in socializem nasprotujeta, kakor ogenj in voda. Kapitalizem ni od boga postavljeni red. On je najhujši sovražnik krščanstva. On je maso izgnal iz cerkve. Mi moramo vsako zvezo z njim odklanjati in če si tudi kapitalizem izposoje ime »meščanski blok«, »enotna fronta«, ali podobno, v boju proti socialistom. Naše mesto je ob strani delovnega ljudstva, tam, kjer se zbira fronta borcev proti izkoriščevanju in zaslužnju ljudstva. Priti mora novi red... Strašne bodo posledice za cerkev, če se bo ona kot zaščitnica kapitalističnega gospodarstva zoperstavlila novemu

redu. Tega mišljenja so tudi resni dunajski duševni pastirji, ki smatrajo, da je bila parola in stališče Seipla pri zadnjih volitvah, težak pregrešek. Socialna reakcija je zelo intenzivno na delu, da odpravi socialne pridobitve zadnjih časov. Treba je samo zasledovati napade na socialno zavarovanje, obratne svete in obremenje gospodarstva itd. Če pojdejo krščanski politiki s socialno reakcijo, s taborom kapitalizma, bodo s tem samo prisilili krščansko orientirano delavstvo, da si poišče drugo pot in druga politična zastopstva ali pa, da se pridruži v taboru socializma. V zvezi z vsem tem je pa tudi zahteva, da duhovniki v posameznih krajih ne smejo biti eksponenti politične stranke. Za mene je to razveseljivo zadoščenje, da se v širokih plasteh širi prepričanje, da nismo niti potom božje in tudi ne cerkvene zapovedi dolžni in obvezni braniti sedanji obstoječi gospodarski red, ki je v svojih dnevno se izražajočih dejstvih brezsrčen in ostuden, nekrščanski in poganski. Po božji zapovedi ima vsak človek pravico do dostojnega življenja. V nebovpijoči greh je: če se delovna moč sočloveka izkorišča za lastno obogatitve. Jezuitski pater Trodl je podal na vprašanje: »Kako si naj pritegnemo dušo delavca?« sledeči odgovor: »Mi ne pridobimo sigurno duše delavca, če se mi za njegovo dušo agitatorično potegujemo. Tudi ne z bolestno-srčnim usmiljenjem in milo dobroteljnostjo in tudi ne s surovo odklonitvijo socializma. Pridobimo jo pa z resnično socialnim in apostolskim naziranjem, katero nas mora privedi k zavesti, da je delavec

žrtev popolnoma nekrščanskega in tudi ne od boža zaželjenega družabnega in pravnega reda, na katerega izpremembi je vsak katoličan dolžan delati.« Tako omenjeni župnik. To je najbrže celo za krščanske socialce v

čehoslovaški republiki nenavadno močna, jasna in pogumna kritika. Za naše kapitalistične in reakcionarne klerikalce je pa to najbrže greh, blasfemija in zločin . . .

Stranka delavstva so klerikalci,

kajpak, saj so to povedali ljubljanskim volilcem v proglasu, v katerem jim naznanjajo, da jih je vendar doletela izredna čast ponovne Koroškeve kandidature v Ljubljani. V tem proglasu pravijo, da so oni sploh »dekle za vse«, odnosno, pardon, stranka za vse . . . Za njo morejo brez skrbi in strahu glasovati i industrialci i obrtniki, i trgovci; pa tudi uradniki, privatni nameščenci, hišni posestniki, birtiti itd.; končno lahko glasujejo za klerikalce tudi vpokojenci in invalidi in prav nič neprijetnega ne bi bilo za SLS, če bi jej zapupali svoje kuglice tudi delavci . . . No, kajpa, zakaj pa ne, glavno je, da dobi SLS kot najdražji venec ljubljanski mandat iz rok zavednih ljub-

ljanskih volilcev. Vse to je rečeno in potrjeno v omenjenem proglasu in res ne vemo, zakaj ne bi zdaj naši delavci glasovali za SLS. Če je pa ona stranka, ki zastopa vse interese — tudi delavska. Posebno delavske. Saj je to dokazala — na Zaloški cesti, pa povodom zakonitve davka na ročno delo. Zato pravimo, po vsem tem, kar je v onem proglasu napisano, bi bilo res grdo, če ne bi bili naši delavci v Ljubljani pomagali SLS, da dobi 11. septembra omenjen najdražji venec . . . Saj vendar SLS noče nobenemu nič slabega. Ona ljubi vse kuglice brez razlike in vse mandate. tudi ljubljanski. Drugega pa nič noče in je v kompenzacija pripravljena braniti v svojih manifestih vse . . .

Dnevne novice.

Kojić izpuščen iz zapora!

Pred zaključkom lista smo zvedeli, da je bil morilec našega s. Brumna v Črni, finančni pripravnik Kojić izpuščen iz zapora. Nismo mogli verjeti. Radi te vesti smo se informirali pri državnem pravdnistvu v Mariboru, ki nam je pa to vest potrdilo, češ, da je bil vsled tega izpuščen, ker se je glasilo prej poročilo, da je telesna poškodba lahkega značaja. Sedaj pa, ko je Brumen ranam podlegel, se ga bo pa seveda zopet zaprlo. Zaenkrat se vzdržujemo vsakega komentarja in bomo poročali v našem listu, čim zveemo, kaj se bo s tem sorodnikom ministra Kojića zgodilo.

Prosimo vso jugoslovansko časopisje, da se za ta nečuvjen slučaj zaima. Takih balkanskih metod ne bomo več trpeli. Strašno je to! Kje bodo sedaj Kojića, ki je dobival dopise direktno iz ministrove kabinetne pisarne, našli? Ali se ne bo zatekel v Beograd in se tam v miru sprehajal? Pričakujemo zlasti, da se bo srbsko časopisje bavilo s tem vnebopijočim slučajem, izročamo zlasti to stvar bratskim beograjskim »Radničkim Novinam« in vodstvu stranke v Beogradu, da opozori srbsko javnost na nečloveško početje beograjskih eksponentov v Sloveniji.

Radikalna stranka, ki je bila še pred kratkim velika in vsemogočna, se krha in drobi, in če bog da, jo bodo uprav letošnje volitve definitivno pokopale. Kako veliko nasprotstvo vlada med samimi radikali, dokazujejo krvavi medsebojni spopadi v Valjevu, pri katerih je obležalo na

terenu več mrtvih in je bilo do petdeset raidkalnih privržencev iz ene in druge strani težje in lažje ranjenih. Redko kedaj je medsebojno strankino nesoglasje in sovraštvo rodilo tako hude posledice. In če pravi po vsem tem vodja pravovernih — to se pravi pašičevskih radikalov — da je še vedno mogoča kompromisna rešitev spora med vladnimi in pašičevskimi radikali, potem ne vemo, ali se šali, ali je tudi sam že popolnoma izgubil glavo. Vukičević se hoče za vsako ceno otresti starih radikalov in ustvariti takorekoč novo radikalno stranko, novo samo po voditeljih, kajti vladne metode ostanejo iste, le da mesto starih porodic, ki so doslej vladale in so že dovolj obogatele, bodo vladale nove, nič manj, ali celo še bolj pohlepne. Razušo v radikalni stranki pa moramo le pozdraviti, kajti čeprav bodo eksploaterji države ostali, vendar bo z zlomom radikalne stranke močno oslABLJENA oligarhična srbska radikalna sredina, ki je doslej nemoteno plenila državo in ubijala vsak napredek tudi lastnega srbskega naroda.

Tudi v demokratski zajednici poka. Izgleda, da hoče vlada s svojo taktiko razorati do kraja tudi demokratsko zajednico, to pa s tem, da dela na izolaciji Davidovića in njegovih ožjih prijateljev, ter na okrepljivosti Marinkovića, ki slovi kot zelo veren in zanesljiv vladinovec. Zato je zajedničarski minister Šumenković menda pisal demokratom v Novem Sadu, da naj ne kandidirajo Davidovičevca, nego marinkovičevca, ker bi

vlada v tem slučaju marinkovičevca z vsem svojim aparatom podpirala, Davidovičevca pa ne. Ta vest je izzvala v javnosti precejšnjo senzacijo in je Davidović menda že tuči pozval Marinkovića »ad rede rationem«, ker je sicer pripravljen izvajati posledice in iti spet v opozicijo. Idealne so naše politične razmere. Intrige vsepovsod. In taka politika intrig naj bi rodila trajno in sigurno vlado in služila konsolidaciji razmer?

Na Hrvatskem se je začela končno tudi takozvana »pokvarjena gospoda« gibat. Federalisti, ki so vsa ta leta v miru počivali, so se začeli vočigled volitev »zanimati« za narod, odnosno za njegove kuglice. Sedaj ustvarjajo bloke na vse strani in vabijo v svojo sredo zlasti Radičeve disidente — ti pa zahtevajo zase tudi marsikateri poslanski mandat in se zato marsikateri blok spotoma razbije. Pa to ne moti. Federalisti računajo, da mora Radić pri teh volitvah močno nazadovati in da se morajo bivše njegove kuglice topot preseliti v njihove škrinjice, pa naj se bloki v praksi obnesejo ali ne. Radić pa kaže še vedno veliko samozavest in žuga »pokvarjeni gospodi« s sodnim dnevom. Vendar izgleda, da imajo federalisti prav, ko trde, da bodo te volitve Radića vsaj za eno polovico vzele. Vprašanje je pa, če bodo zato volilci šli ravno s federalisti. Mnogo bolj verjetno je, da pojdejo prej z Radičevimi disidenti — ali pa, da ostanejo doma.

Radić se je lotil za volitve Makedonije in Slovenije. V Makedoniji so sicer najprej nabili njegovega zeta, nato pa še njegovega nečaka. Razume se, da za te napade ni oblast nič vedela in tudi ni imela z njimi nič skupnega. To se razume. Samoposebi se to razume. No, Radić hoče vendar kandidirati tudi v Makedoniji, i bogve, če ne bi Radić v Makedoniji, ako bi bile tam volitve res svobodne, res dosegel marsikateri volilni uspeh. Za Slovenijo je pa že odločeno, da bo kandidiral in sicer v ljubljanski in mariborski oblasti. V Sloveniji je situacija nedvomno drugačna. Tu bo Radić lahko nemoteno kandidiral in nemoteno agitiral — je pa vprašanja, če bo dosegel kak faktični uspeh. Kajti volilne kuglice so v Sloveniji za Radića, ki je tod svojo pozicijo precej zaigral, bolj redke. Je pač tako. Kar je v Mace-

Osvežiš s kopeljo telo si mlado,

še bolje pa s „CLIO“ šumečo limonado.

doniji težje, je v Sloveniji lažje, in obratno. Zato bo pametno in pravilno, da računa Radić predvsem na svojo Hrvatsko — če mu niso disidenti in drugi taki nepridipravi tudi tam zmešali štreho.

Socialisti bodo na Hrvatskem postavili v vseh pomembnejših okrožjih svoje samostjne liste in bodo topot, kakor vse kaže, močno napredovali. Tudi v Vojvodini in v Banatu pojde stranka samostojno v boj. Istotako v Srbiji. Ako bi bilo delavsko gibanje v naši državi enotno, bi mogli spričo dezorientacije in kraha meščanskih vladnih in opozicijskih strank priti socialisti v parlament v takem številu, da bi bilo vladni raskiji in vladnemu igračkanju z ljudskimi potrebami in ljudskimi interesi kmalu konec. Prej ali slej mora postati naše gibanje v državi odločilno, kajti le v njem je rešitev naroda.

Volilna borba v Sloveniji kaže doslej, da skrbi za klerikalce bolj nemnost ostalih strank, kakor pa lastna pamet in sposobnost klerikalnih voditeljev. Dr. Korošec je s svojim ljubljanskim govorom pokazal, da nima SLS nobene ideje več, da tišči v vlado, čimbolj jo iz nje mečejo, da je zajadrala popolnoma v centralistične vode in zatajila slovenstvo in avtonomijo, meščane in kmete. Pri takem pólomu največje slovenske stranke bi človek pričakoval, da noče več SLS niti pes povohati. Pa ima vendar pogum postaviti volilno borbo na platformo, da je ona edina slovenska stranka in da je najboljša, da vsi Slovenci glasujejo zanjo. In bogve, če ne bo silna globokoumna in idejna floskula tvorila jedro klerikalne volilne agitacije in bogve če ji ne bo marsikdo nasedel. Ubogi slovenski narod, katerega največja stranka je taka, kakršna je.

Samostojni kmetje so se pogajali s samostojnimi demokrati za napredni volilni blok, pa je splaval blok po Dravi in po Savi, ker so samostojni kmetje zahtevali zase nosilstvo štajerske kandidature leste in menda tudi kranjske. Tako so se pa raje pomirili spet z Radičem in bo najbrže nosilec liste na Kranjskem Pucelj, na Štajerskem pa Radić, ki bo v slučaju uspeha najbrže odstopil mandat Prepeluhu.

Mariborski Nemci so sklenili nastopiti pri teh volitvah samostojno. Njihov kandidat pri teh volitvah bo dr. Mühleisen, ki je nacionalist »und Advokat dazu« in bodo zato gotovo vsi Nemci, brez razlike stanu glasovali zanj . . . Radovedni smo sedaj,

PAVEL DOROHOV:

Prvi koraki.

(Odlomek iz romana »Golgota«. Prevedel I. V.)

Nataša se dobro spominja tistega dneva. Mož v oljnati delavski bluzi in v kapi, svetlikajoči se od masti, je prišel v hišo.

»Stanuje tu Anan Ivanova Gnevenko?«
»Da . . .«
»Ali ste to vi?«
»Da.«
»In kdo je to?«
Pokaže na Natašo.
»Moja sorodnica.«
»Tako . . .«
Molči nekaj trenutkov in gleda obe ženi od nog do glave.
»Prihajam od Alekseja.«
Obe ženi planeta naravnost nanj, ko slišita to ime.
»Kje je, kaj je z njim?«
Mož v olju se smeji.
»Vidim, da sem prišel na pravi naslov. Aleksej živi in je zdrav. To-le vam moram izročiti.«
Izročil je denar in listek od Petruhina.
Dolgo je ostal pri njiju. Ko je odhajal je rekel:
»Pišem se Kuznecov, Ivan Kuznecov, sem kovač v železniški delavnici. Ako me boste potrebovali, vprašajte po meni v delavski koloniji.«
Nataša ga nato dolgo časa ni videla.
Murigin je poslušal poročilo svoje žene z zanimanjem.

»Veš kaj, Nataša?! Teža Kuznecova boš morala poiskati. Ako mu Petruhin zaupa, mora biti zaupljiv mož.«

Potem je prišel nekoč drug mož k Verini materi. Vprašal jo je, če kaj potrebuje. Naj se le obrne nanj. Imenoval je svoje ime. Razhošev se piše in služi v Zrmstvu¹⁾.

»Izvrstno. Za Razhoševa izvemo potom Lomona.«
Murigina je zelo veselilo poročilo njegove žene.

Sedaj jih je bilo pet: Murigin, Hlebnikov, kovač Ivan Kuznecov, nato vodja gozdarskega oddelka v zrmstu — Razhošev in stavec zrmstoviskarne — Sotov.

»Štab je tu, treba še sedaj armade«, se šali Kuznecov.

Murigin se smeji.
»Mi smo že več, kakor divizija. Pet ljudi, vsak je vreden za celi polk. Torej pet polkov v polni bojni opremi.«

Zbirali so se pri Hlebnikovu v sladšču. redko v stanovanju Razhoševa. K Muriginu so prihajali posamezno in gledali, da tega ni trebalo. Po dveh ali treh sestankih so izdelali delovni program in si razdelili dolžnost. Hlebnikovu so poverili razen obrata, v katerem je bil zaposlen, vse obrate združne zveze. Kuznecov naj organizira železničaje, ki so po preganjanju še ostali. Razhoševu delovanje je prinslo s seboj, da je držal sveže s posameznimi deželjnimi okrogi in te zveze naj raz-

širja in utrjuje. Sotov je prevzel delo v strokovnih zvezah. Murigin je vodil vso delovanje grupe. Lotili so se dela počasi, ali s trdovratnostjo. Pred vsakim korakom so se tla skrbno pregledala. In šele potem, ko so se prepričali o njeni trdnosti, so stopili na njo. Čakali so na prvo ugodno priložnost, da raztegnejo svoje delovanje na vojskine čete. In še z večjo nestrpnostjo so čakali poročil od Petruhina. Kuznecov je že dva meseca ni ničesar slišal o njem.

Kraj vojaškega transporta, ki odhaja na fronto, hodi mož v kratkem kožuhu, z majhnim jerbaso mv roki.

»Vzamite me seboj, bratci. Samo dve postaji se peljam.«

»Je že itak pretesno. Sami vidite, da sedimo eden na drugem.«

»Saj ni treba da sedim. Ta jerbašček naj nekam vtaknem. Sam lahko stojim. Vzamite me seboj, bo že šlo.«

»Kaj imaš v tistem jerbasu. Gotovo samogonko?«

»Samogonke nimam, ali nekaj boljšega. Vzamite me seboj, fantje!«

»Kaj mislite, ali ga vzamemo ali ne?«

»Kam ga naj taknemo?«

»Dva dni že zedim na kolodvoru . . . in vendar se mi je peljati samo dve postaji.«

»No, naj bo. Daj jerbas. Ko se vlak premakne, skoči v voz.«

¹⁾ Okrajno (srezko) glavarstvo.

¹⁾ Doma kuhano žganje iz žita.

Zora vstaja dela se dan, ker Radion pere sam!

RAZUMNA MICA

Razumna Mica uživa svoje življenje. Ne muči se z žehtanjem ali krtačenjem, za njo dela Radion. Radion sam? Ja!

Perite tako:

»Raztopite Radion v mrzli vodi, denite poprej namočeno perilo v to raztopino, kuhajte 20 minut, nato pa izplahnite!«

Perilo je čisto in snežno belo! Drgniti in krtačiti je nepotrebno, ker perilu in rokam samo škodi in — se postane mogoče lepši od tega?

Radion, idealno pralno sredstvo varuje perilo!

kaj je z zvezo s klerikalci pri volitvah v oblastno skupščino in na mariborski občini?

Nemci v Banatu in Vojvodini so se lepo pogodili z vlado in ne bodo menda sploh postavili svojih lastnih kandidatnih list. Kandidirali bodo kar na vladnih listah. Tako je prav. Buržuazija vkup — delavstvo pa naj tudi iz tega razvidi, kako je potrebno, da se tudi delavci končno združijo.

Ljubljanska oblastna volilna konferenca se bo vršila v nedeljo, dne 17. julija 1927 dopoldan v Ljubljani. Organizacije in zaupniki dobe pismena povabila. Med tednom od dne 10. do 16. t. m. pa se bodo vršile krajevne, oziroma okrožne konference. Prijavijo naj se te konference takoj s. M. Ajdišek, Ljubljana, Poljanska cesta 12.

Finančna delegacija v Ljubljani opozarja občinstvo na svoj razglas z dne 16. maja 1927 št. A IV 2115, da se vzame državni papirnati drobiž po 1 Din, 0.50 in 0.25 do 30. septembra iz prometa. Zamenjavanje za kovan drobiž po Nin 0.50, 1 in 2 ter izjemo ma tudi za bankovce Narodne banke se vrši v Sloveniji pri vseh davčnih uradih. Vsi, ki imajo še kaj papirnatega drobiža, naj ga čimprej zamenjajo, da ne bodo imeli škode.

Tajna preiskava v Sacco—Vanzetti-jevi zadevi.

Priče, ki jih izprašuje governer Fuller v zadevi Sacca in Vanzettija, so bile posvarjene, da naj molče. Skoraj nič se ne more izvedeti, kaj governer Fuller misli. Prijatelji Sacca in Vanzettija upajo, da bosta pomiloščena, ker sta nedolžna, a ta up jim kalijo neoficijne govorice, da jima bo kazni mogoče izpremenjena v dosmrtno ječo.

Izpremenitev smrtne obsodbe v dosmrtno ječo bi bilo za nedolžna delavca še nekaaj hujšega kot smrt. To sta Sacco in Vanzetti večkrat izjavila. Sacco, ki ima dva otroka in ženo, in Vanzetti bi šla rajše na električni stol, ko da preživita svoje življenje v ječi. Sacco—Vanzettijev odbor je zelo razočaran, ker se zaslišanje vrši tajno. Odbor je posvetil vso svojo moč, da se doseže javno zaslišanje pred petimi ali več nepristranskimi državljani. Laži omreženih prič se mogoče zde verjetne, ako se pripovedujejo za zaprtimi durmi, ne bi pa držale, ako bi jih tudi odvetniki izpraševali. Prav resno upajo, da bo governer zaslišal tudi Roy Goulda. Gold je stal samo pet ali deset čevljev proč od banditskega avta v South Braintreeju in je ena krogla iz banditovih samokresov prifrčala skozi njegovo suknjo, ko je bil banditski avto na begu. On si je dobro vtisnil v spomin razbojnik in je popolnoma prepričan, da

Sacco in Vanzetti nista bila v onem avtu.

Distriktni državni pravdnik je vedel za izpoved Goulda. Gould je takoj po izvršenem hudodelstvu naznanil policiji svoje ime in naslov in pričakoval, da se ga zasliši kot priča. Prepričan je bil, da bo drž. pravdnik postopalo nepristransko in ga pozvalo za pričo. Veliko pa je bilo njegovo presenečenje, ko ni bil pozvan k prvemu zaslišanju. Apel, ki ga je vložil odvetnik William G. Thompson na massachusettsko najvišje sodišče se je opiral na zapriseženo izjavo, ki jo je Gold povedal, ko je bila obravnava že končana. Gouldovo pričanje je bilo namenoma potlačeno od državnega pravdnika, ki gleda samo na to, da sta bila obtoženca obsojena, ne glede na to, kaj fakti pričajo.

Štediti na kurjavi je posebno važno v današnjih težkih časih. Mesto enkrat na mesec, perite dvakrat na teden, v času ko kuhate kosilo. Ni več pranja od jutra do večera, ako perete v raztopini »Radiona«. Milijoni gospodinje je našlo v »Radionu« svojega dobrotnika.

Za tiskovni sklad je daroval s. H. T. Ljubljana Din 70.—. Iskrena hvala. Sodrug posnemajte!

Marlbor.

Zahvala. Pevski odsek pevokov v Mariboru izreka po priliki se vršče proslave 30-letnice obstoja vsem udeležencem kakor tudi vsem sodelujočim pevskim društv. in posameznikom za denarna in druga darila najpršičnejšo zahvalo. Posebno se je izkazalo »Pogrebno društvo v Krčevini«, katero je poklonilo pevske mu odseku krasen srebrni bokal. Odbor.

Razpis.

Mestna občina mariborska razpisuje na podlagi sklepa mestnega občinskega sveta mariborskega z dne 23. junija 1927 oddajo zemeljskih in betonskih del za izvršitev cestnega kanala v Vrbanovi, Koroščevi in sosednjih ulicah.

Pravilno kolkovane, zapečaten in na ovitku z »Ponudba za izvršitev cestnega kanala v Vrbanovi, Koroščevi in sosednjih ulicah« označene ponudbe je vložiti do 12. ure dne 14. julija 1927 v vložišču mestnega magistrata.

Takse in druge dajatve je vpoštevat pri enotnih cenah.

Javna otvoritev ponudb ob navzočnosti ponudnikov se vrši dne 14. julija 1927 ob 12. uri na mestnem magistratu.

Za razpis potrebni načrti in spisi so proti povračilu dobavnih stroškov na razpolago pri mestnem gradbenem uradu od 9. julija 1927.

Mestna občina si pridruže pravico, oddati dela skupno ali posamezno in brez ozira na višino ponudnih cen.

Mestni magistrat mariborski.

Celje.

Sodrug Alojz Pinter.

V nedeljo, dne 3. tm., se je grupa sodrugov kolesarjev vračala iz Maribora, kjer so se udeležili 25 letnice pevskega zbora tamošnjih pevokov. Sodrug Alojz Pinter, delavec v Westnovi tovarni, je v bližini Konjic padel s kolesa in zadel v brzovajni drog tako nesrečno, da so ga za njim došli sodrugji našli nezavestnega. Pri padcu je zadel z glavo v drog in si razbil črepinjo. V celjski bolnici, kamor so ga pripeljali, je v pondeljek podlegel poškodbam. Pogreb se je vršil v sredo popoldne ob veliki udeležbi sodrugov in prijateljev. Kot član politične organizacije in pevskega društva »Naprej« smo mu v zadnji pozdrav poklonili lepe vence ter ga na zadnji poti spremili z našimi zastavami. Pevski zbor »Naprej« pa mu je zapel žalostinke. Ob grobu so se od pokojnega sodruga poslovili ss. Böhm za SSJ, Vodopivec za društvo »Naprej« in Lešek za športni klub »Marks«, katerega član je tudi bil. Sodrug Pinter je bil splošno priljubljen, kar je posebno dokazala izredno velika udeležba pri pogrebu. Staršem in sestri pokojnega sodruga, izreka mo tem potom iskreno sožalje.

Hrastnik.

V nedeljo, dne 3. julija, se je vršil v dvorani konsum. društva shod Socialistične stranke ob jako lepi udeležbi. O delovanju v oblastni skupščini je poročal sodrug Sitter. Prečital je predloge, katere je predložil skupščini. Ostri kritiki je podvrigel delovanje klerikalne večine, katera nima niti najmanjšega smisla za delavce. Navzoči so glasno obsojali klerikalno večino, ter izrekli zaupnico poslancu sodrugu Sitterju. O delovanju v občini je poročal sodrug Malovrh, kateri je v daljšem govoru obrazložil razne zadeve, ki so se rešile v prid delavstva. Posebna akcija za omiljenje stanovanjske krize je našla popolno odobranje. Odbor ni ostal samo pri besedah, temveč je prešel takoj k dejanjem. Tako se je kupilo v Hrastniku stavbišče za zidavo stanovanjske hiše za rudarske upokojence. Načrti so gotovi in se bode pričelo takoj z graditvijo. Do zime mora biti stavba pod streho, da se spomladi dokonča. In to navzlic zasmehovanju »Slovenca«, češ, kaj bodo ti socialisti, saj niso sposobni

postaviti hiše niti s papirja. Hiša pa bo stala ponosno, in jo bo postavila socialistična občina. Sodrug Malovrh je nato poročal, da sta se Socialistična stranka in skupina »Zedinjenje« združili za skupni nastop pri volitvah v narodno skupščino ter pozvali na skupni nastop tudi skupini »Enotnost« in »Naprej«. Sodrug Verden je navzoče pozval, da naj se temu pozivu pridružijo ter predlagal, da naj shod izreče željo za skupni nastop. Hrastniško delavstvo bo pozvalo tudi ostali dve skupini, da se pridružita socialistični stranki in skupini »Zedinjenje« za skupni nastop. Predlog je bil z navdušenjem sprejet, zavedajoč se, da združeni zmagamo, razcepljeni propademo.

Ruše.

Domoljubu v odgovor. Članek v zadnji števec »Domoljuba« me sili, da povem tudi sam, kot navaden delavec svoje mnenje o članku v »Domoljubu« pod naslovom: »Strah pred otrokom«. Pisatelj tega članka je gotovo človek, ki sploh pojma nima o delavskih razmerah; gotovo ne ve, kaj je trpljenje in pomanjkanje, da piše take članke javnosti in jo z njimi navdušuje za višji blagoslov družine, oziroma »otrok«. Pisec piše, da to ni vzrok, če se ljudje izgovarjajo na draginjo sedanjega časa, na brezposelnost in na slab zaslužek. Stanovanjske bede pisatelj sploh ne omeni v svojem članku, vse te šibe, ki danes tepejo delavski hrbet, so po njegovem mnenju posledica luksuza in razkošja. Rad verjamem, da je glavni vzrok trpljenja delavskih slojev — razkošje, katerega pa naj ne išče v naših vrstah, ker ga pri nas delavci sploh ni, naj se ozre malo višje, v vrste brezdelnih, izkoriščevalcev, šmarcerjev in avtokratov, tam bo našel luksuz in razkošje doma. Beseda luksus je še prelepa, da bi z njo imenovali razmetavanje denarja s strani teh elementov na račun delavcev. Vprašam gospode okoli »Domoljuba«, kateri družini bodo dali stanovanje, če imajo kako na razpolago. Tistim, ki imajo dva otroka, ali tistim, ki imajo šest do osem otrok? Povsod bo imel oče z manjšo družino prednost pri hišnih posestnikih, ne glede, če je gospodar stanovanja klerikalec z krščansko ljubeznijo na jeziku, ali pristaš kake druge stranke. Pisatelju članka »Strah pred otrokom« svetujem, naj se poda v stanovanje deset do dvanajst članske družine, katere oče je brezposeln, a mati z številnimi porodi uničena, jetika ji razjeda in uničuje telo, pa ne samo njej, temveč celi družini. Kaj šele hrana, ki niti za psa ni primerna, pa jo mora zavživati tako blagoslovljena družina. In kakšne posledice ima za družino smrt matere, ki je zaradi velikega trplje-

Veliko poletno veselico

privedi **Delavsko telovadno društvo Svoboda v Studencih** v telovadnici dne 31. julija t. l. Telovadni nastopi itd. Nato ples, šaljiva pošta itd. Sodeluje priljubljena pekrska godba. Bratska društva se naprošajo, da ne prirejajo ta dan nobenih veselice, ker je čisti dohodek te prireditve namenjen kritju gradbenih stroškov za telovadnico.

nja, gladu in prepogostih porodov izmožgana legla v prerani grob? Kakšna usoda čaka otroke, katerih oče je brezposeln in povrh še pijanec, a mater jim je vzela bela smrt, kot mali črviček je prisiljen, da potolaži svoj mali želodec s krajo, a kam ga vodi ta kraja, ko doraste? V ječe, pogostokrat tudi na vešala. Nadalje piše »Domoljub«, ali ni mogoče, da bi se z denarjem, ki ga starši razmečejo za marsikaj nepotrebnega, lahko še vzdržavalo kakega otroka? Sedaj pa vprašam »Domoljuba«, kaj ni bilo mogoče vam klerikalnem pri sklepanju proračuna v parlamentu, da bi glasovali za višji kredit socialni politiki, ali nj bilo mogoče, da bi se potom znižanja direktnih in indirektnih davkov in potom znižanja dobičkov podjetnikov pomagati tistim, ki so obsojeni že na tem svetu v pekel? Če

pogledamo v sveto pismo, vidimo s kakšnimi težkočami se je moral boriti Kristus, niti toliko ni imel, »amor bi položil svojo glavo. Pa kakšni so njegovi današnji namestniki? Svetujem »Domoljubu«, naj gre in naj pogleda, če ni tudi med njimi češče razkošja, katerega bi se lahko obrnilo za vzdrževanje kakega otroka ubogih staršev? Saj prostora ne bi manjkalo v marsikaterem župnišču in po vrsti navzgor, ker iz sv. pisma so mi znane Kristusove besede: »Pripeljite male k meni!« Po mojem mnenju velja to tudi za njegove namestnike. Sedaj končam moj odgovor na članek v »Domoljubu« in svetujem piscu, če mu manjka otrok, da naj inserira v časopisih in upam, da se bo kmalu oglasilo dosti staršev, ki mu drage volje ustrežejo s celim regimentom otrok. I. F.

Studenti pri Mariboru.

Krajevna organizacija SSJ privedi 17. julija v novi telovadnici »Svobode«, oziroma na vrtu g. Stumpfa poletno veselico z raznovrstnimi zabavami. Svira godba požarne brambene Petrak. Veselica se bo vršila pri vsakem vremenu, ker prostori to dopuščajo. Vabimo uljudno vse sodruge in sodruge in somišljenike, da se veselice udeležijo. Za dobra in izvrstna jedila in pijačo bo poskrbel gostilničar Stumpf. — Odbor kraj. organ.

Priporočamo vsem našim čitateljem in pristašem v Studencih, da se prigrasijo in kukujejo edinole pri novo otvorjeni podružnici Konsumnega društva za Slovenijo v Studencih pri Mariboru. Sodrugi, zavedajte se, da je v združništvu moč! — Več v našem oglasu.

Zlato polje.

Žarki socializma prodirajo vedno dalje. Tako so prodrli tudi v našo hribovsko vas, Zlato polje, ki je raztresena po celem našem hribu in ki nosi tako lepo ime. Seveda bi bilo bolj pravilno, če bi se imenovala »Krvavo polje« ali »Trudno polje«;

zakaj, tudi tu so trpini doma, veliki trpini. S trdom in s studenci potu obdelavajo kmetiči to hribovito zemljo. In kjer je trpljenje, tja najraje posijejo žarki socializma. In tako je posijalo tudi k nam. Na praznik sv. Petra se je vršil pri nas volilni shod, pa ne v dvorani in tudi ne v gostilni, temveč v veličastni dvorani narave, in sicer v lepi gorski dolinici, obdani z gozdičem. Tu sem so od daleč in blizu priromali možje in žene, iz katerih obrazov se je zlohotno smejala skrb in beda. Ko je po pozdravu s. Štebela povzel besedo s. Mihevc in razlagal vzroke njihovega trpljenja, naslikal krivce in pomagače nikoli nasičenega kapitalizma, ki črpa kri iz delavskih in kmečkih žuljev, so postali obrazi teh trpinov vedno jasnejši. Zahajajoče solnce je že objemalo hribovje Zlatega polja, ko je govornik zbranemu ljudstvu ob koncu svojega izčrpnega govora zaklical, da je v bratsvu, ljubezni in socializmu edina naša rešitev. Zborovalci, ki so pazno sledili izvajanjem, so bili vidno ganjeni in smo prepričani, da so iskreno govorene besede našle med dobrim narodom popolno razumevanje.

Klobuke

kravate, ovratnike, nogavice, palce najceneje pri tvrdki

Igo Baloh, Vetrinjska ul. 18

TVRDKA KELC

Gregorčičeva ul. 6

Krojaški salon za gospode, dame in vojaštvo se priporoča.

Reklamne cene! postrežba točna!

Vsi kupujejo obleke pri **J. Trplnu, Maribor, Glavni trg 17**

ker tam se dobi sukno že od 26 Din naprej, kakor tudi vsakovrstno drugo blago po najnižjih cenah.

Anton Vaupotič vdova

SODNA UL. 16. se priporoča v izvršitev vseh sobo-, črkoslikarskih in peskarskih del po najnižjih cenah.

JURIJ JUTERSCHNIK

slikar in peskar, Maribor, Grajska ulica 3,

se priporoča za prevzem vseh slikarskih in peskarskih del po najnižjih cenah in izvršiti izpeljavi. Samo moderni vzorci so na vpogled. — Učenec se sprejme.

B. Jagodič - Maribor

tapetnik in trgovina s pohištvo

Rotovski trg št. 3.

Priporočam se p. n. občinstvu za nakup tapetniškega in mizarskega pohištva (modroce, otomani, posteljni vložki) najceneje in solidno. Tapetniška popravila solidno in poceni. Pohištva se prevzemajo v komisijsko prodajo — Zahtevajte cenik.

Zelo zanimivo

je ilustrirano, popularno Radio glasilo „**RADIOWELT**“ (bakreni tisk).

Razen vseh evropskih razposiljnih programov interesantne aktualnosti in vrednostne tehnične obravnave. Poedina cena 8 Din. Poskusna številka 8 Din.

Wiener Radioverlag, Wien I., Pestalozziggasse 6/53.

Razprodaja! -- Zaključek sezone!

Od 60 Din dalje najcenejši poletni klobuki, najlepši kvalitetni klobuki iz klobučevine v največji izbiri in po izredno nizkih cenah pri modistini

A. STAUBER, Maribor

Ulica 10. oktobra 4.

Otvoritev brezalkoholne restavracije in zajtrkovalnice

„K ZVEZDI“

se izvrši po končani preureditvi v četrtek, dne 14. julija, pod mostom 11, zraven državnega mosta. Točila se bo tudi kofeina prosta kava „HAG“. Prijave abonentov se sprejemajo istotam že sedaj. Vsak gost dobi h kosilu zastoj dobro namizno pijačo.

Spoštovanjem

SMOLEJ

DOBRE LASTNOSTI rinega čistila za čevlje so te-le:

Mazilo je mehko in se dobro razmaže; daje čevlju takoj lep, temen sijaj. Usnje ostane zmiraj voljno. In te lastnosti ima

Indian Pasta

Ze pri uporabi prve doze se bode o tem prepričali.

RAZPIS.

Krajevni šolski odbor v Trbovljah odda potom pismene ofertne licitacije **zgradbo meščanske šole v Trbovljah** in sicer:

Zidarska, težaška, kamnoseška, tesarska, krovna dela, drenažiranje, kanalizacija, kleparska dela.

Načrti in stavbeni pogoji so na vpogled v občinski pisarni med uradnimi urami, kjer se tudi dobijo vsi nastavki proračunov proti odškodnini za celokupno delo Din 120.—.

Ponudbe je vložiti v zapečatenem zavitku najkasneje do 16. t. m. ob 12 uri. Vsak ponudnik mora izjaviti, da so mu pogoji znani in da se istim nepreklicno pokori.

KRAJEVNI ŠOLSKI ODBOR.

TRBOVLJE, dne 4. julija 1927.

Naznanilo.

Vljudno sporočam cenj, občinstvu, da sem prevzel s 1. julijem 1927 že iz leta 1875. obstoječo tovarno kisa, likerjev in esenc od tt. **Albrecht & Strohbach v Mariboru, Gosposka ulica 19**, ter se priporočam cenj, odjemalcem za obilen obisk. V zalogi bom imel vedno pristno slivovko, droženko, brinjevec, konjak, rum, vse vrste likerjev, sadnih sokov, špirta, vinskega kisa, kakor tudi kisa za kumarce. Potrudi se bom postreči cenj, občinstvu najbolje z nizkimi cenami in točno postrežbo.

Z odličnim spoštovanjem

Jakob Perhavec
tovarnar

Članom konsumnega društva za Slovenijo!

Bivajočim v Studencih pri Mariboru naznanjamo, da smo otvorili

PRODAJALNO

na Kralja Petra cesti 22, pri gosp. **Braunitzer**, kjer se bo dobilo vso špecijsko in galanterijsko blago po najnižjih cenah.

Ravnateljstvo.

Obvestilo!

Jakob Perhavec

tov. za izdelovanje likerjev, desert. vin in strupov **Maribor, Meljska cesta 3**

obveščam p. t. občinstvu, da sem prevzel s 1. julijem t. l. trgovino z alkoholnimi tekočinami (razprodaja na drobno) od **Albrecht & Strohbach**

GOSPOSKA ULICA ŠT. 19

ter se priporočam za obilen obisk. — V zalogi bom imel vedno pristno slivovko, droženko, brinjevec, konjak, rum, vse vrste likerjev, sadnih sokov, špirta, vinskega kisa in kisa za kumarce.

Postrežba točna.

Cene solidne.

JAKOB PERHAVEC
Gosposka ulica 19